

UNIVERSITÄTS-
BIBLIOTHEK
PADERBORN

Universitätsbibliothek Paderborn

Epistolarvm Innocentii III. Romani Pontificis Libri Vndecim

Innozenz <III., Papst>

Parisiis, 1682

Lamecen. Episcopo, & G. monacho quondam Episc. Lamecen. & Priori de
Ecclesiola.

urn:nbn:de:hbz:466:1-20006

cen. eundem Clericum in fratrem & Canonicum suum communiter receperunt, & adhibitis solennitatibus quæ debent in admittendis Canonicis adhiberi, statim in choro & locum in Capitulo ei libenter assignarunt: ita quod statim & deinceps, sicut & reliqui, juxta consuetudinem Ecclesiæ, plena & integra perceptione fructuum est gavissus. Et ut mandatum apostolicum ex ordine compleretur, idem executor quicquid circa Hulvinum ipsius B. adversarium vel alium ab Episcopo vel quolibet alio fortè fuisset in ejus præjudicium attentatum, cum ipso Capitulo Tornacen. penitus irritavit; solo Episcopo in sua rebellione contumaciter perdurante. Nos igitur quod ab eodem Decano auctoritate apostolica providè super his omnibus est statutum, debitum volentes effectum sortiri, discretioni vestræ per apostolica scripta mandamus, & districtè præcipimus, quatenus si idem Episcopus vel Hulvin. sive alius prænominatum B. Canonicum Tornacen. super illa præbenda, quam ipse tam solenniter est adeptus, post monitionem vestram duxerint impetendum, aut possessionem præbendæ qualibet occasione turbandam, eos per severitatem distractionis ecclesiasticæ omni contradictione & appellatione cessante compescere nullatenus omittatis; nihilominus facientes ut prænominatus Episcopus suum in hoc velit adhibere consensum. Nolumus enim, sicut nec fieri convenit, ut apost. sedis institutio tam solemniter celebrata, & tot tantorumque virorum approbationibus & sententia unanimi roborata, temeritate seu contradictione quorumlibet infirmetur, aut factum, quod de tanti consilij maturitate ac provida consideratione processit, in recidivæ quæstionis scrupulum relabatur. Nullis literis obstantibus harum mentione non habita &c. Quod si omnes &c. tu frater Episcope cum eorum altero &c. Datum Romæ apud S. Petrum III. Kalend. Maij, pontificatus nostri anno primo.

LAMECEN. EPISCOPO,
& G. monacho quondam Episc. Lamecen.
& Priori de Ecclesola.

Epist. 119.
Vt causam inter
Bracarensem
Archiepiscopum

Cum venisset olim ad apostolicam sedem N. Canonicus S. Martini de Castro, nobis exposuit quod bonæ me-

moriam quondam Bracaren. Archiepiscopus de consilio fratrum & Canonicorum suorum assensu, Illustris quoque Portugal. Regis A. & uxoris ejus M. Regina precibus inclinatus, Ecclesiæ sancti Martini de Castro privilegium exemptionis indulgit, & eam ab omni jure episcopali prorsus absolvit. Propter quod possessionem quandam in villa de Molas, & duo casalia in terra de Regaldos, ex quibus tantundem vel eo amplius percipiebat Ecclesia, dictus Archiepiscopus in recompensationem accepit; sicut in privilegio continetur, quod per sedem apostolicam fuit postmodum confirmatum; ita quod eadem Ecclesia Ecclesiæ Romanæ certum censum annis singulis exhiberet. Verum è contra venerabilis frater noster Archiepiscopus Bracaren. asseruit quod eadem Ecclesia, cum adhuc parochialis existeret, & postmodum cum per I. quondam Bracaren. Archiepiscopum facta esset canonica regularis, jura episcopalia Bracaren. Ecclesiæ persolvebat. Tandem verò Canonici ejusdem Ecclesiæ dicto Archiepiscopo duo casalia conferentes, relaxationem juris episcopalis pro parte quadam impetrarunt ab eo. Sed diffensione postmodum super hoc exorta, iidem Canonici casalibus prædictis receptis, jura episcopalia memorato Archiepisc. & successori ejus diutius persolverunt. Adjecit etiam idem Archiepiscopus quod ipse ab eadem Ecclesia, sicut ab aliis monasteriis Bracaren. diocesis, jura parochialia & procuraciones annuas aliquandiu recepisset: quæ cum sibi præsumpsissent postmodum denegare, post primam, secundam, & tertiam commotionem, suspensionis in Priorem & in monasterium interdicti sententiam promulgavit, ac postmodum tam Priorem quam Conventum, quia sententiam ipsam servare nolebant, excommunicationi subjecit. Cumque postmodum coram dilecto filio G. sancti Angeli Diac. Cardinale, qui tunc in partibus illis legationis officioungebatur, quæstio super hoc fuisset aliquandiu agitata, & tandem * venerabili fratri nostro Priori sanctæ Crucis ex ipsius delegatione commissa, pars adversa lite pendente ad apostolicam sedem accedens, veritate tacita confirmationem prædicti privilegij impetravit. Allegabat etiam idem Archiepiscopus ex privilegio taliter im-

& Canonicum
S. Martini de
Castro, de ex-
emptione instru-
tam, definiant.

* Legendam, di-
lecto filio no-
stro

petrato nullum debere sibi præjudicium generari, & se ante omnia debere restitui, cum eum jure consueto Prior & Canonici auctoritate propria spoliassent. Quia verò nobis ad plenum non constitit de præmissis, discretioni vestræ per apost. scripta mandamus, quatenus partibus convocatis, audiatis hinc inde proposita, & quod justum fuerit inter eos appellatione postposita statuatis, & faciatis quod decreveritis auctoritate nostra firmiter observari. Quòd si omnes &c. duo vestrum &c. Datum Romæ apud sanctum Petrum.

ARCHIEPISCOPO MEDIOLAN.

Epist. 120.
Vt Cancellariâ dignitatem in Ecclesia Mediolanensi vacantem, subdiacono Pontificis consecrat.

IN his quæ non solum ad spiritualia, verum etiam ad secularia pertinent, te credimus adeo eruditum, ut satis inter bonum & malum discernere debeas, & agnoscas quibus inter devotos & fideles tuos ad majoris renumerationis stipendia tenearis. Vnde (quod absit) tanto majori appareres reprehensione notandus, si merita tuorum bene viventium absque remuneratione debita sub dissimulationis oculo pertransires, quanto minorem in his excusationem tuæ providentia circumspectionis admittit. Sanè, si velles etiam, diffiteri non posses quantum dilectus filius Henricus Subdiaconus noster pro te tam apud sedem apostolicam quam aliis fideliter laboraverit & devotè: pro quo tanto confidentius preces nostras pro ipso tibi duximus porrigendas, quando justiori causa, quæ ad id efficaciter nos invitat, ipsas credimus adjuvari; cum eas, quas tanquam primitias tibi dirigimus, apud te mereri speremus audientiam cum effectu, & si etiam secus eligeres faciendum, nulla rationabilis tibi excusatio superesset, ad provisionem dicti subdiaconi cõgrua oportunitate se temporis ingerente. Inde est quòd cum, sicut audivimus, Cancellariæ dignitas per annum & ultra jam in Ecclesia Mediolanen. vacaverit, licet jurisdictione conferendi eam ad nos juxta Lateranen. statuta Concilij pleno jure sit devoluta, cum nec per te infra sex menses, nec per Mediolanen. Capitulum infra sex alios fuerit ordinata; nos tamen tibi tanquam fratri carissimo deferre volentes, devotionem tuam rogamus affectuosius, & monemus, per apostolica tibi scripta præcipiendo mandantes, qua-

tenus eidem subdiacono, qui tam per se quam per consanguineos suos tibi & Ecclesiæ tuæ plurimum esse poterit fructuosus, & ad ipsius executionem officij probatur idoneus, quem nos etiam quadam prærogativa speciali diligimus, dictam Cancellariam sine cujlibet difficultatis obstaculo, tam nostrarum precum intuitu, quam ipsius meritorum & probitatis obtentu, non differas assignare; ita ut ipse in hoc bonitatis tuæ dulcedinem valeat experiri, nosque in nostrarum exauditione precum tuarum probare possimus devotionis affectum. Quòd si postquam literas nostras receperis, ad eludendum mandatum nostrum, in præjudicium juris canonici, quod nobis competit ex Lateran. statuto Concilij, de ipsa Cancellaria (quod non credimus) aliquid duxeris statuendum, nos id irritum decernimus penitus & inane; sicque auctore Domino faciemus idem mandatum efficaciter adimpleri, quòd ad consummationem presentis negotij, quæ de ipso non fectè incepimus, finis congruus subsequatur. Datum Romæ apud sanctum Petrum.

EPISCOPO ET CLERO
Placentin.

QVI monitis acquiescere nolunt, & mandatis apostolicis obedire, nec ad obediendum minis etiam inducuntur, canonicæ severitatis in se debent experiri rigorem, ut effectus ab eis obtineat quod interminatio non potuerat obrinere. Sanè cum olim Consulibus & populo Placentinis dederimus in mandatis ut V. Palavicini filium, & socios ac fautores iniquitatis ipsius, commorantes in vestro districtu, ad restitutionem eorum quæ dilecto filio nostro P. Sanctæ Mariæ in via lata Diacono Cardinali, cum de provincia legationis suæ rediret, violenter abstulerant, tradita sibi potestate compellerent, alioquin Ecclesiam Placentinam subjiceremus Ecclesiæ Ravennati; ac si nec sic mandatis apostolicis obedirent, episcopali dignitate tam Placentin. quam Parmen. Ecclesiam privaremus: quia quod mandabatur adimplere hætenus distulerunt, ne mendacij arguamur, recedere non possumus à tramite veritatis, aut non concludere in effectu quæ prædiximus comminando. Eapropter eorum contumaciam attendentes, presentium auctoritate

Epist. 127.
Vt Palavicinũ compellat ad restituendum ablata Cardinali S. Mariæ. Vide epist. seq.

Vide infra epist. 340.